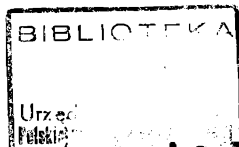

27 maja 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

90/6, 15/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 1469.

Kl. ~~45~~ a6.

J. Kemna, Eisengiesserei u. Maschinenfabrik,
Wrocław (Niemcy).

45a 15/0

Zabezpieczenie sprężynowe dla trudno dostępnych łonów do sworzni.

Zgłoszono: 13 września 1919 r.

Udzielono: 27 stycznia 1925 r.

Pierwszeństwo: 26 stycznia 1917 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy zabezpieczenia sprężynowego dla trudno dostępnych łonów (przeteczek, klinów i t. p.) do sworzni, a mianowicie do sworzni *a* (fig. 1) dla przymocowania ostróg lub chwytaczy *b* przy kołach *c* maszyn rolniczych, zwłaszcza pługów silnikowych. Wynalazek polega na tem, że w jednym końcu lonka osadzona jest obrotowo z dwoma ramionami sprężyna, zgięta w kształt litery *u* z rozszerzeniem w miejscu zgięcia. Sprężyna ta służy w położeniu nieczynnem, skośnem do osi lonka, za rękojeść do uchwycenia i wsadzenia lonka w sworzeń, a w położeniu zamkniętem, prawie równoległym do osi lonka, mocno przylega rozszerzoną pętlą do drugiego końca lonka.

W porównaniu z dawniejszemi znanemi zabezpieczeniami lonków odznacza się ni-
niejsze tą zaletą, że umożliwia zastosowa-

nie będących w użyciu środków przytwierdzających, jak sworzni i zatyczek, w postaci dotychczas wypróbowanej i że wymaga tylko umocowania zgiętej w kształt litery *u* sprężyny tworząc tym sposobem zabezpieczenie lonków tanie i bardzo proste. Jeden przykład wykonania nowego zabezpieczenia przedstawia rysunek na fig. 2 i 3 w widoku z boku i z góry ze sprężyną zamkniętą, zaś na fig. 4—w perspektywie, z otwartą sprężyną.

Przedstawiony lonek składa się z kawałka płaskownika *d* wsuniętego w sworzeń *a*. Do jednego, naprzykład zgrubionego, końca lonka przytwierdza się obrotowo zapomocą roznitowania wstawionych w otwory (jak to widoczne jest z fig. 2) obydwu ramion *e* i *e'* zgiętej w kształcie litery *u* sprężyny *F* z rozszerzoną pętlą *f*. Cokolwiek rozgięte ramiona (fig. 2) sprężyny,

posiadającej przed nitowaniem kształt widoczny z fig. 2 i 3, tworzą ostry kąt i w takim położeniu nituje się sprężyna w stanie naprężonym. Dłuższe ramię sprężynowe bowiem winno być przyciągnięte przy wnitowaniu zapomocą odpowiedniego umieszczenia otworu w lonku, tak by wystąpiło w nim naprężenie rozciągające. Owo naprężenie rozkłada się na dwie składowe, na naprężenie cisnące w krótszym ramieniu sprężynowym i na siłę pionową (siłę zamykającą), przyciągającą sprężynę do lonka. O ile się odwróci sprężynę, znajdującą się w położeniu oznaczonym w fig. 2 od lonka wdół, to siła przymykająca powiększa się, ponieważ obydwa ramiona sprężynowe obracają się naokoło dwóch różnych punktów, powiększając tym sposobem własne naprężenia, ciągnące i cisnące, oprócz tego zmieniające się wzajemnie położenie obydwóch ramion sprężynowych wywołuje naprężenie skręcające, wywołujące w sprężynie dążność do ruchu wstecznego, w kierunku do lonka.

O ile siła zamykająca, naprężenie kręcające i siły tarcia powstające w miejscach nitowania, dają jeszcze siłę wypadkową, działającą w kierunku zamknięcia, to znaczy, o ile sprężyna, kręcąc się, nie oddaliła się za daleko od lonka, to w wypadku, gdy się sprężynę puści, siła wypadkowa przyciągnie ją do lonka, a sprężyna oprze się o dolny koniec lonka rozszerzoną pętlą f (fig. 2 i 3); o ile się zaś obróci sprężynę po-

za linię łączącą obydwa nity, to siła zamykająca pocznie działać w kierunku przeciwnym, innemi słowami, naprężenie ciągnące, występujące w dłuższym ramieniu sprężyny daje siłę składową, działającą w kierunku przeciwnym zamknięciu, a w pewnem miejscu obrotu sprężyny naprężenia skręcające i siły tarcia równoważą się. W tem położeniu (fig. 4) sprężyna puszczone, pozostaje w równowadze, służąc tym sposobem jako rękojeść przy wsuwaniu lonka w sworzeń.

Zastrzeżenie patentowe.

Zabezpieczenie sprężynowe dla trudno dostępnych lonów do sworzni, zwłaszcza do sworzni przytwierdzających ostrogi lub chwytnice do kół maszyn rolniczych, tem znamienne, że obydwa ramiona (e) i (e^1) zgiętej w kształcie litery U sprężyny (F) z rozszerzeniem w miejscu zgięcia (f) są obrotowo połączone z lonkiem (d) w miejscach leżących skośnie jedno ponad drugim w taki sposób, że sprężyna (F) wsadzona z naprężeniem służy w położeniu skośnem (fig. 4) do osi lonka za rękojeść do uchwycenia i włożenia lonka w otwór sworzni (a), a w położeniu zamykającym (fig. 2), prawie równoległym do osi lonka, omijając sworzeń mocno przylega rozszerzoną pętlą (f) do drugiego końca lonka (d).

J. Kemna, Eisengiesserei u. Maschinenfabrik,

Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

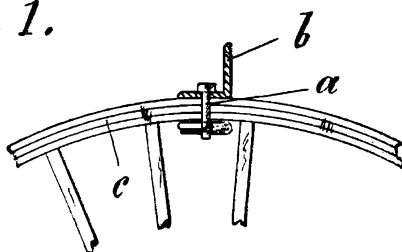

Fig. 4.

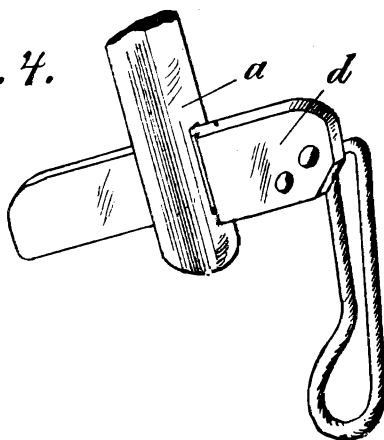

Fig. 2.

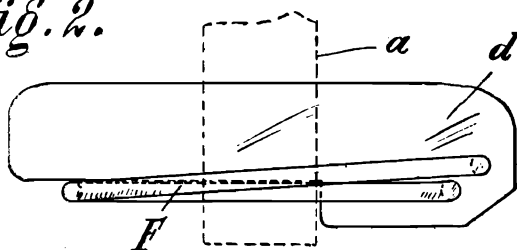

Fig. 3.

